

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Mgr. S. F.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2016, čj. KrÚ 66190/2016, vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích pod sp. zn. 50 A 9/2016, o návrhu žalobkyně na přikázání věci Městskému soudu v Praze,

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích pod sp. zn. 50 A 9/2016 **se p ř i k a z u j e** Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 3. 8. 2016, čj. 2524/2016/PRA/SUL/PRE/18-19 (dále „rozhodnutí o přestupku“), Městský úřad Česká Třebová, právní odbor – oddělení pro přestupky (dále „městský úřad“) uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“), kterého se měla dopustit neoprávněným zábořem veřejného prostranství, neboť zhruba od poloviny měsíce ledna 2016 minimálně do 4. 2. 2016 v České Třebové na ulici Sadová naproti domu čp. 498 neoprávněně umístila sběrnou nádobu na komunální odpad. Za tento přestupek jí městský úřad uložil pokutu ve výši 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

[2] Rozhodnutím ze dne 21. 9. 2016, čj. KrÚ 66190/2016, žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí o přestupku a toto rozhodnutí potvrdil.

II.

[3] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích. Přípisem doručeným krajskému soudu dne 7. 11. 2016 žalobkyně navrhla přikázání věci Městskému soudu v Praze z důvodu vhodnosti. Svůj návrh odůvodnila tím, že pobírá plný invalidní důchod pro invaliditu III. stupně; po nezaviněné autonehodě má těžké postižení zraku, problémy s orientací a páteří omezenou

schopnost se soustředit; je odkázána na pomoc třetí osoby při úkonech sebeobsluhy. Ke dni 1. 6. 2016 změnila trvalé bydliště na adresu R. 24, P. 1. Žalobkyně deklarovala, že se chce zúčastnit případného soudního jednání o věci samé; cestování k soudu do Pardubic by jí však neúměrně ztížilo přístup k soudu. Zdůraznila, že Česká republika je vázána Úmluvou o právech osob se zdravotním postižením, která státu ukládá povinnost zajistit osobám se zdravotním postižením účinný přístup ke spravedlnosti s cílem usnadnit jim účinné plnění jejich role ve všech soudních řízeních a přijmout efektivní opatření k ochraně jejich práv.

[4] Krajský soud postoupil návrh žalobkyně Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 11. 2016. Tentýž návrh doručila Nejvyššímu správnímu soudu i žalobkyně dne 21. 11. 2016, a to z procesní opatrnosti.

III.

[5] Žalovaný se k návrhu žalobkyně nevyjádřil.

IV.

[6] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

[7] Jak vyslovil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 22. 4. 2004, čj. Nad 138/2003 - 26, č. 305/2004 Sb. NSS, delegace vhodná je výjimkou ze zásady trvání místní příslušnosti a z ústavní zásady zákonného soudu a soudce, a proto k ní lze přistoupit pouze v ojedinělých případech, v nichž by projednání věci jiným než místně příslušným krajským soudem znamenalo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci. K přikázání věci z důvodu vhodnosti podle § 9 odst. 2 s. ř. s. proto zpravidla nepostačuje, pokud má žalobce místo pobytu mimo obvod místně příslušného krajského soudu a ve věci požaduje nařídit jednání.

[8] Takto přísně formulovaná zásada se však uplatní jen tam, kde k ekonomickým důvodům návrhu na delegaci (zejména zvýšené náklady na cestování na delší vzdálenost a čas tím strávený) nepřistupuje jiný důležitý důvod. Důležitý důvod přitom mohou u účastníka představovat okolnosti sociálního a zdravotního charakteru – péče o dítě či o bezmocnou osobu, těhotenství, špatný zdravotní stav nebo invalidita. Kasační soud ze spisu krajského soudu zjistil, že žalobkyně doložila svá tvrzení o invaliditě III. stupně mj. lékařskou zprávou MUDr. B. ze dne 12. 10. 2016, podle které má žalobkyně přiznaný plný invalidní důchod pro neurologické onemocnění s diagnózou organický psychosyndrom, těžké oboustranné poškození zraku. Prokázaná invalidita žalobkyně tedy představuje důležitý důvod, pro který je na místě uvažovat o přikázání věci jinému soudu podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Kasační soud uzavřel, že s ohledem na zdravotní postižení žalobkyně bude nanejvýš vhodné, aby mohla svá procesní práva vykonávat u soudu, v jehož obvodě se nachází místo jejího trvalého bydliště (obdobně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2006, čj. Nad 11/2006 - 36).

[9] S poukazem na shora uvedené Nejvyšší správní soud vyhověl návrhu žalobkyně a věc přikázal Městskému soudu v Praze, v jehož obvodu žalobkyně bydlí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu